

GEVOELEN IN DE SAMENLEVING

door Paul
Frentrop

De socioloog J.A.A. van Doorn waarschuwde in maart 2007 voor het opkomende populisme in de Tweede Kamer: "Terwijl andere politici hun rol van volksvertegenwoordiger combineren met realiteitsbesef en verantwoordelijkheidsgevoel, laten populistten alleen de veronderstelde of door henzelf gemanipuleerde stem van de massa gelden. Zij hebben geen kompas waarmee ze hun koers kunnen bepalen, maar een radarantenne die continu staat afgesteld op het straatrumoer." Zes maanden later verleende minister Bos van Financiën de verklaring van geen bezwaar voor het overnemen en opknippen van ABN Amro. Dat ging niet goed en weer een jaar later kocht Bos voor 16,7 miljard het Nederlandse deel van de bank van de Belgen.

Zeven jaren verstreken en vorige maand verscheen het jaarverslag over 2014. Op pagina 244 stond het salaris van de bestuurders vermeld en als door 244 wespen gestoken kwam de Tweede Kamer in actie. Het was een schande. Enerzijds jegens de belastingbetaler, anderzijds jegens de 'gewone' bankmedewerkers die 'op de nullijn zitten'. Maar ook jegens de aandeelhouders van de bank: te weten alle 17 miljoen Nederlanders, volgens Jesse Klaver, lid van de fractie van GroenLinks, die voorloep in de strijd en zich voor het eerst in zijn leven om aandeelhouders bekommerde. Dat salaris was juridisch dan wel in orde, maar druiste volgens de Kamerleden in tegen 'de gevoelens in de samenleving' en die gevoelens vonden ze belangrijker dan de wet.

Ik ben geen fan van die gevoelens. Toen Van Doorn daarover schreef, was de Tweede Kamer dat evenmin. Gevoelens in de samenleving heetten toen 'onderbuikgevoelens'. Waarom nu niet meer? Ik zal het *Gesundes Volksempfinden* er niet bijslepen. Dat negentiende-eeuwse begrip is besmet geraakt door de nazi's, die het als de bron van het recht beschouwden. Het ging volgens hen niet om wat in de wet stond, maar om wat het volk vond. Deze opvatting was in 1755 ontsprongen aan de Franse romancier Rousseau als *Volonté générale* en is sindsdien vaak misbruikt door mensen die zeggen in de naam van het volk te spreken.

Leuk is wel dat 'links' in het debat rond ABN Amro vond dat de aandeelhouder meer te zeggen moet krijgen. Wie zelf aandeelhouder is, kijkt toch anders. En aandeelhouder is men. Van de zeven systeemrelevante banken in Nederland zijn er vier van ons allemaal (ook SNS, Bank Nederlandse Gemeenten en de Waterschapsbank). Eén gaat dicht (RBS). Alleen ING en Rabo worstelen nog in de markt, argwanend gevolgd door snel verontwaardigde volksvertegenwoordigers.

➔ VEB-onderzoek brokerkosten 2015

KOSTENVERSCHILLEN ZELF BELEGGEN

BLIJVEN GROOT

De dalende trend in de kosten voor beleggen via internet lijkt tot stilstand te zijn gekomen, maar de verschillen blijven groot. DeGiro is voor de meeste beleggers net als vorig jaar de voordeligste keuze, maar ING beweegt ook de goede kant op.

Stelt u zich eens voor dat een komkommer bij de ene supermarkt één euro kost, en bij de andere 10 euro. Zou u bij die tweede winkel ooit een komkommer kopen? Sommige beleggers wel.

Dat valt in elk geval op te maken uit het feit dat alle in dit onderzoek genoemde brokers klanten hebben die via het betreffende online platform beleggingstransacties uitvoeren. De verschillen in kosten tussen de diverse platformen zijn enorm. Bij het goedkoopste platform, DeGiro, wordt voor een order in Nederlandse aandelen 2 euro gerekend, plus 0,02 procent

van het orderbedrag. Een order voor 2.000 euro in bijvoorbeeld aandelen Unilever komt daarmee bij DeGiro op 2,40 euro aan transactiekosten. De goedkoopste partij die daarna komt, rekt 4,80 euro voor dezelfde order, exact het dubbele dus.

De VEB vergeleek net als vorig jaar aandelenorders met een omvang van 1.000, 2.000, 4.000, 8.000 en 30.000 euro. Als we de kostenverschillen voor deze vijf ordersoorten middelen, blijkt dat men voor aandelenorders op de Nederlandse beurs waarvoor men bij DeGiro 100 euro aan provisie kwijt is, bij de op één na goedkoopste (ING Bank) al